

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՌՆԻԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ՔՐԱՆԵՒՆԵՐՈՐԳ ՏԱՐԻ

ԶՄԻՌՆԻԱ ԸՆԲԱԹ 7 ՅՈՒՆԻՍ 1869

ԹԻ 859

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Կերևի թէ Գաղղիոյ մէջ՝ ընտրողական գործողութեանց պատճառաւ, տեղի ունեցած խռովութիւնները կերպիւ իւր ճշմարտութիւնը պատճառած են Բրուսիոյ և Տիւրքիոյ Գերմանիոյ մէջ: Եւ այս ալ բնական բան է. վասնզի թշնամի կամ հակառակորդ մի, որչափ և բարեսիրտ ըլլայ, իւր հակառակորդին ձախորդ մի կ'էջայքին վերայ հարկաւ քիչ կամ շատ հաճութիւն պիտի զղայ. հետեւաբար տարակիտ շիջումէ Գաղղիան և սիտի ուրախանար եթէ խռովութիւն կամ պատմամական սր և է դէպք մի պատահէր Բրուսիոյ երկիրը: Չխորհելիցէ, մտտերս այս երկու ազգաց լրագիրները իրարու դէմ գրգորէ յօդուածոց հրատարակութիւնը մեծապէս աւելցուցին, որ աստիճանը և վրէժխնդրութիւնը ցաւալի կերպիւ կը ըննուցանէ:

Բրուսիան կը յայտնայ, թէ Գաղղիոյ ներքին խռովութեան և յիզափոխական յուզման մը ժամանակը կրնայ իւր նպատակը յառաջ տանել, այսինքն Հարաւային դաշնակցութիւնը միայնել Հիւսիսային դաշնակցութեանը հետ: Բայց Գաղղիական լրագիր մի անհիմն կը համարի այս յայտը և կը յայտնէ որ, եթէ յիզափոխական կառավարութիւն մի հաստատուելու ըլլայ Գաղղիոյ մէջ, իւր առաջին գործը պիտի ըլլայ օգնութեան դիմել Գերմանիոյ հարաւային վիճակաց, որպէսզի կարող ըլլայ յաջողութեամբ դէմ դնել Բրուսիոյ յարձակմանը:

Ամբիկայի նոր դեսպան ի Լոնտոն՝ միտք Մօթլէյ արդէն հասաւ, և ի վերջոյ մէջ ի պատասխանի վաճառականաց խորհրդանոցին մէկ ուղեւորին՝ խաղաղասիրական գեղեցիկ առեւտրութիւն մի ըրաւ, յայտնելով թէ Ամբիկայի հասարակապետութիւնը և ժողովուրդը կը փափաքին, որպէսզի իրենց բարեկամական յարաբերութիւնները հաստատուն մնան Անգղիոյ հետ, և թէ խաղաղութիւնը ամեն բանէ նախաձեռն կը համարին. վասնզի անով միայն քաղաքակրթութիւնը և վաճառականութիւնը կրնան

և սքան զևս զարգանալ և յառաջագիւնել: Միտք Մօթլէյին նախորդը՝ միտք Ռիվերտի ճօնսըն մի և նոյն սիրալիր առեւտրութիւններով անկախութիւններ տուաւ տնդիացի ժողովրդեան, և այս երկու ազգաց մէջ եղած Աւագամայի ծանր խնդիրը դրեթէ վերջացուցած էր. բայց դժբաղդաբար մէջ իւր սիրալիր առեւտրութիւնները և մէջ իւր բարեկամական դաշնակցութիւնը՝ ի մասին Աւագամայի վէճին՝ սիրով ընդունուեցան Ամբիկայի ծերակուսէն. հետեւաբար ամենին կարեւորութիւն մի չկրնար տրուել յիշեալ նոր դեսպանին քաղաքավարական խօսքերուն: Մտոյցը այն է, որ Ամբիկան ամենին համակրութիւն չունի Մեծին Բրիտանիոյ հետ. ուր իրլանտացիք մշտ թշնամի են անգղիացոց և բարեպատեհ առթի մը կը սպասեն իրենց անկախութիւնը ձեռք բերելու. և որովհետեւ Ամբիկայի ժողովրդեան մէկ մեծ մասը իրլանտացի է, և ազգային խորհրդանոցին մէջ շատ իրլանտացիք կը գնաւին, աւարկոյս չկայ թէ Աւագամայի խնդիրը շուտով և դիւրութեամբ պիտի չկրնայ լուծուիլ: Եւ յորչափ որ այս վէճը չէ լուծուցած, Անգղիան պիտի չհամարձակի պատերազմ բանալ սր և է տերութեան մը դէմ, թէ և հարկը պահանջու ըլլայ. վասնզի յայնժամ Ամբիկան մի և նոյն կերպիւ պիտի վարուի Անգղիոյ հետ, ինչպէս որ ինքը վարուեցաւ իրեն հետ՝ Հարաւայնոց դէմ ունեցած համազգային պատերազմին մէջ. այսինքն Անգղիոյ դէմ պատերազմող տերութեանը դէքն, քինուորական զանազան պաշարներ, զինուորեալ շոգեշատեր և ուրիշ ամեն տեսակ օգնութիւններ պիտի ընէ: Այս այսպէս ըլլալով, իւրաքանչիւրը կրնայ երեւակայել թէ Անգղիոյ կառավարութիւնը՝ որչափ կը փափաքի այս ձախորդ վէճին վախճան մի տալ կարելի եղած պայմաններով՝ առանց իւր ազգային պատուոյն վնաս մի հասցնելու:

Իրուսիոյ և Ամբիկայի Միացեալ Ազգանաց մէջ եղած բարեկամական յարաբերութիւնները օրըստօրէ կ'աւելնան: Իրուսաց օգոստափառ կայսրը արտաքոյ կարգի յատուկ դեսպան մի կը յուղարկէ ի վրաս

չընկթըն՝ շնորհաւորելու համար զնոր նախագահը: Միտք Պրէնթ իւր կողմանէ այնպիսի անձ մի (միտք Քոթրթէն) դեսպանութեան պաշտօնիւ կը յուղարկէ ի Բեդէրսպուրի, որ յայտնի ապացոյց մըն է մեծ կարեւորութեանը՝ զոր Միացեալ Ազգանոցները կը նշանակեն Իրուսիոյ հետ ունեցած իրենց բարեկամական յարաբերութեանց հաստատուն մնալուն և զարգանալուն: «Իրուսիոյ և Ամբիկայի մէջ եղած քաղաքային կապերուն սեղմուիլը՝ կըսէ Կլէյլ քը Մոսկուա լրագիրն Ամբիկայի թղթակիցը, ի վաղուց անտի օգտակար համարուած է այս երկու տերութեանց համար. սակայն այժմ հարկաւորութիւն մըն է ի պատճառս դժուարութեանց որք կրնան ծագիլ Մեծին Բրիտանիոյ հետ»:

Գաղղիոյ և Անգղիոյ լրագիրները մեծամեծ դէմ տեսներով յանաջ բերին օգոստոս. մեծագոր Սուլթանին զահախօսութիւնը և իւր բարձր հրամանաւ հաստատուած վարչական և դատաստանական բարեկարգութիւնները՝ զորս կը վայելեն առհասարակ իւր ամեն հպատակները առանց խառնութեան ազգայնութեան և կրօնի: Այս թերթերուն մէջ Գարիդէ Լեւի-Բերտի-Ֆոնտը լրագիրը երեւելի հանդիսացեալ է իւր մէկ յօդուածովը՝ որուն վերնագիր դրած է «Յանապետութիւնը Իրուսիոյ»:

Ահաւասիկ այս պատուական յօդուածոյն թարգմանութիւնը. որով կը վերջացնուի մեր քաղաքական տեսութիւնը:

«Գիտութեանց և արուեստից յառաջագիւնութիւնը այնքան բազմաթիւ գիւտեր հայթաղեցին պատերազմական զինուոց և ամեն բաներու մէջ, որ իւր աստիճանը պահպանելու հոգատար և ի հարկին իւր իրաւունքը պաշտպանելու կարող ըլլալ ուղղող անկողին մի կը պարտաւորի իւր դրեցը և իւր կարեացը համեմատ ձեռք բերել պաշտպանութեան այն միջոցները: Այս պատճառաւ անբութեանց ոյգման ծախսը այն աստիճան աւելցան, որ չեն կրնար բողոքատուութեան դրուել հին ժամանակոց ծախսոցը հետ: Ասկէ կը հետեւի որ, քաղաքակրթութեան զարգացումը օրինք մը, հարկերու և»

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

ՍԻՐԵՆԻ ԶԵՅՍԵՍԵՆ ԵՐԳ

Ասից ի ճաշ կը քիչ ինչ այժմիկ դառնաղին
 Զհայտատանն կը գեղ ի քնար ախրաղին,
 Եւ յորդաղիկ հեղու զարտօսը ի յաշացս,
 Զի գեթ լիցի զիւր ինչ սրտու տիրաման:
 Զի յայտատան համայն ազգաց և ազանց
 Իւր մայր ծննդան և վայր ախրա՞ գեղանեաց:
 Զի Հայաստան վնչ գիւցանին մեր Հայկայ
 Իւր սուն բնիկ, և սերնդոյն գերակայ:
 Անդանօր կը աղին գրախախտ կայսրան,
 Եւ քաջութեանց և լատութեանց տեսարան:
 Անդանօր իսկ գեղածիճաղըն զարուն
 Զլարն բանայր երկնադուռն զծաղիւնս:
 Ծաղիւնք զհոտս ամբրոտականս բուրիւն,
 Զզաւառախարս դուարթ ամբաւ տանիւն:
 Եւ մեղմ ի ճեմն ծաղիկապակի Փլորայն(1)
 Ընդ յաւերժից յոր այց տանէր ընդհարանց:
 Եւ ընդ բնաւ ընդ բուրաստանս շուրջ գաղտն:
 Ծաղիկանց տնկոց անն արկանէր սերտ սիրով:
 Գեղապարտը համայն ծաղիկներ ի ստուամն,
 Ընդ տես իրեանց Չաստուածուհոյն անդ զայն:
 Եւ զաշտապարտ գեղաթիթի գեղանի,

(1) Փլորայն ակնարկի ի նախամայրն մեր Եւայ, և Եւայի մայրս Եւայն ի նախապապն իւր:

Եւ ծառատունք կայտնու գային խնդալի:
 Թուշունք և հաւք գեղեղեղին ճեղատար:
 Եւ արծաղանդ, բուրբ կրկնին քաղցրալար:
 Գետք քառատալք ուղիւնս ճեմնաճեմն,
 Ի՛նչպէս բարկունք փրփրաղէլ հոսէին:
 Եւ առաւօտն զգրուես բանայր ընդ երկնից,
 Եւ շող սիւնը, շող ցանկալի ամենից:
 Մրփին զարեւ, արփին նաև զիւր ի վերտատ:
 Ի կատարէն Այրարատայ ի բարձուտ:
 Փայլեաց ընդ գաշտս ընդ դարեանդս համօրն,
 Զուրթի համայն ծառք և ծաղիկներ լինէին:
 Զեփուսն հեղիկ այնինչ հնչէր մեղմակի,
 Գարնանաղեղ գեղածիճիկն դալարից:
 Հուսայն դարունք և անասունք խայտային,
 Կէսք ի վատակ, այլք ի ճարակ ձեպէին:
 Երկիր բերրի պտուղս բերէր յորդալիւր,
 Անդ արգասանդ զամբաւ ըրճուսնս ընծայիւր:
 Եւ կընամուրք ճանչանայն բիւր սայլիւր:
 Զարկածուն բերսըն տանէին անդէոց:
 Եւ անդէոք ի սիրտ հոգի հրձուէին,
 Զի կը նոցա պտուղ յաճախ այնքանի:
 Խաչիկ այնպէս կաթն տային յորդաղայն,
 Եւ խաչարածք նովաւ յամայր հեշտ կէին:
 Համայն տանմ, ամենայն որ կը ջանկալցի բերկրուտ:
 Զլարն վարէր կեանս սիրալցի խնդաւտ:
 Անդանօր էր վայր հանդստանս, վայր բախտի,
 Անդանօր և զար իսկ վառաց դար ոսկի:
 Քաջ ինքն Հայկ և քաջազուն իւր սիրունդք
 Թաք կապեցին արքայական մեծաւուք:

Եւ յաղթութեամբ նուաճեցին շատ ազանց,
 Եւ փառք եղին ի դարս իւրեանց գերապանծ:
 Ինչ նոցա գահք ապարանք հոյակապ,
 Եւ բուրաստանք ի թիթիկնաղաղ երփնուանկ:
 Վտակք ի նմա ակնանկիտ բղխէին,
 Աղբերակունք խոխոջմանս հոսէին:
 Զինադարան կին նոցա ամբախուս,
 Սրբաբոյն և գու մարտիկ զինակիր:
 Երբ վն ի զարդ անհեղասատ վառէին,
 Եւ ի նծոյքս աշտանակեալ ամենի,
 Տոբեր դրոյթի վայրն սաստիկազին գորդմամբ:
 Փռլի ոտիցն յամպս սրանայր ոլորտամբ:
 Եւ թէ երբէք գու թնամից ոխերիմք
 Գային յաշխարհս մուտ անդ գործել գողզիւր,
 Արագ ի զին արագ ի զարդ վառէին,
 Եւ քաջութեամբ զթնամիկն վառէին:
 Եւ քաջութեամբ այնպէս նորս զհանդէս
 Եւ յայն յաւերժս, զանուն թողլով քաջազէս:
 Զարին հեղուլ զարին ազնիւ ոչ բնաւ,
 Խնայեցին վասն հոյրենեաց բարեւաւ:
 Նուազածուք ի քնար ախրա՞ ու ի լար
 Զքաջութեանց և դարութեանց երգէին:
 Երգեցիկք ի ձայն քաղցրիկ ներշնչանակ,
 Ընդ քնարից նուազէին ձայնաթիկ:
 Ի ձայն քնարից դաշնակաւոր և երգոց,
 Սիրտք ի կայտնու գային գթատ ամենից,
 Եւ բանաստեղծք գղիւցազանց և վիճելից
 Նուազէին, գրաջ ծառեալ զգործոց:
 Այլ վիճէ այժմիկ—յիզափոխուան ախրալի:

Թակայ գտնուող ժողովրդայն հարստութիւնը օր ըստ օրէ կաւելնայ, այնինչ տէրութիւնը իւր ամբողջ ծախքը վճարելու պատրաստ դրամ չունենար, և երբեմն կը պարտաւորի փոխառութեան դիմել: Կարճ խօսքով քաղաքակրթեւ և յառաջացնելը՝ ըսելէ որ տէրութեան մը հաստատուի սկզբունքը՝ ի մասին քաղցինք՝ իւր մասանց իւրաքանչիւրին մէջ: Հասարակայ վարկը (քրէտի) ժողովրդայն հարստութիւնէն կախեալ է, և այս հարստութիւնը՝ երկրագործութեան և վաճառականութեան զարգացումէն կախումն ունի: Ինչպէս երկրագործութիւնը ու վաճառականութիւնն ևս կը զարգանան ու կ'մեծնան զիտութեանց և արուեստից ծաւալմամբ: Գործառնութեանց դիւրութիւնը կախեալ է ի բազմութենէ երկաթուղայ, ճանապարհաց, ի գործածութենէ մայր դրամը և արդիւնաբեր իրերու, վերջապէս արդարութիւնը լիովին ի գործ դնող դատաստանական ատեաններէ:

Ո՞վ է որ այսպէս կը խօսի. ո՞վ է որ նշանաւոր սրամտութեամբ և անդին բարեմտութեամբ մի այսպիսի ճշմարտութիւններ կարտասանէ ի լուր Եւրոպիոյ: Մի թէ եւրոպայի իշխան մըն է, ի վաղուց ընտանեացած ազգային խորհրդարաններու սովորութեանց: Մի թէ հասարակականութեան մը նախագահն է: Այլ նոյն ինքն Սուլթանն է:

Ուստի թո՛ղ օգոստոսիս Սուլթանը—իւր—Սղիդ կայսրը թող տայ մեզ շնորհատրել զինքը՝ յանուն ծերունայն Եւրոպիոյ, վասն ձեռն և իմաստին զահախօտութեանը՝ զոր ըրաւ իւր կայսրութեան խորհրդոյն առջև: Վասն զի շատ պատական բաներ են իւր խօսածները, երևելի բարեկարգութիւններ են, զորս ի գործ դրաւ և անոնց զործադրութեան շուրջը կը զարարաստէ:

Եւ այնինչ Եւրոպան՝ զօրբանակայ նոր կարգաւորութեան պատճառաւ իւր գանձուց վերայ դրաւ թե՛ Եւրոպայի ներքին, որ վեհապետը՝ օգոստոսիս Սուլթանն և անի ճշդութեամբ կը յայտնէ զվերքը և անոր զարմանը կը շնորհակէ:

Նորին Վեհախառութեան ատենախօսութենէն մեր յատուկ թերթ՝ յօդուածը բացայայտ և օրինաւոր աստութեան տխրար մըն է, զոր ամեն կենցաղաբէտ անձանց ուշադրութեամբ արժանի կը համարուի:

«Տէրութեանց այժմուսն ծախքը այն աստածան աւելցանք որ ալ չեն կրնար բաղդատութեան դրուել ճին ժամանակայ ծախքը չեաւ . . .»:

«Տէրութեան գանձերը պարտուց ներքե կը գտնուին, այնինչ մասնաորայ հարստութիւնը կաւելնայ»: Եւ այս ստոյգ է: Վասնզի եթէ մէկ կողմանէ զօրբանակայ զինուորական պատրաստութեանց վերանորոգութիւնը՝ տիրութեանց եկամտայ մեկ մեծ մասը կը սպառէ, միւս կողմանէ տարակոյս չկայ թէ այս զոհողութիւնները՝ զորս կարելի է ընել այսօր, անկարելի է ին քառօրէն տարի յառաջ. վասնզի քառօրէն տարի յառաջ՝ գաւառէ ի գաւառ:

- Ձի Հայաստան, որ էր երբեմն վայր բախտի,
- Եւ յոգնազան երջանկութեան կայսրան,
- Եւ փառազարդ մեծ քաջութեանց անտարան,
- Ի սոյժմ—աւա՛ղ—երկիր ամբաւ տիրութեան:
- Այժմ իսկու ճին այն Փլորայն թախծագին,
- Ձեռն ի ծնօտ, զարտօսը հեղու սաստկազին:
- Ձի Հայաստան շիջելախառ է բնաւին,
- Շիջելախառ է բնաւին Հայաստան,
- Լերինք բորձուք մեր հայրենիք կրկնեն ձայն:
- Գարունն ոչ զիւրն այնպէս զձաղկունս
- Բանայ, և զուարթ առնէ՛ զբնաւ դաշտորայս:
- Ծաղկունք ոչ ևս զամբոսական զճոտս իւրեանց
- Ի զաշտորայս բուրել բուրեն բնաւին:
- Այլ թաղաղէ՛մ, իւրեանց զլուրս ի խոնարհ,
- Ձիերսարանս մեզ ցուցանեն տրամարար:
- Ճեմողն ի նա ոչ այլ ևս ոչ խնդրողին:
- Այլ հեծութեամբ զնայ սրտիւք թախծաղին:
- Հեծե՛մ խառն թաղուք ի նա զեղիղիւն,
- Եւ խորեմակք տխուր գանդին անդ կրկնեն:
- Գետք և աղբերք տրտում ի ձայն խոխոջեն:
- Եւ զարտասուս բղիկ հասել յարդուրեն:
- Ձեփիւրն դայ—Ձեփիւրն ամբաւ—և զնայ,
- Եւ դաշտիք գարնանազարդ դառն հծծեն:
- Եւ հարազատ համայն իրզիք դառն սրտով:
- Հեծեն ի սիրտ, յոգոյ սաստիկ հանկուր:
- Հեծեն սաստիկ երկիր և անդք հայրենի,
- Ձի արփին այժմ անդր հայն յոյժ խեթիւ:
- Ձի՛ աստ ինձ, ամեն բնութիւնք զի՛ այդպէս
- Ի թախծութիւն են համակեալ սաստկապէս:

ւառ եղած յարաբերութիւնները շատ դժուար էին և ժողովրդէ ի ժողովուրդ հարգողակցութիւնները գրեթէ անկարելի. ուստի կերպիւ իւր իւր կտակը կընէր մէկը, երբոր Փարիզէն կեղէր Պրէսթ երթալու, և Սուտամբլընէն կըմեկնէր Լախմուրի երթալու: Ժողովրդայն և դանազան դաւառաց բնական հարստութիւնները մի և նոյն ազգին՝ նոյն տեղը կը սպառուէին: Ապրուստը այս տեղ աւելի աժան կըլլար քան այն տեղ, վասնզի երկրին բերքը միևնոյն տեղը մնալով, վաճառուելու դիւրութիւն չունէին. վերջապէս սովը անպակաս էր: Այնինչ Գաւառի բնական իշխանութիւնները և թուրքաստանը ցորենոյ աստուութիւն ունէին, արևմտեան Եւրոպան անթուութենէ կըմեկնէր. մէկ կողմանէ աւատութիւնը մեծ մնաս կը պատճառէր Արևս, Պուրջուր և օսմանեան երկրազորաց, և միւս կողմանէ սովը՝ Գաղղիոյ, Գերմանիոյ և Անգլիոյ կալուածատէրանց տունը կարէր:

Սակայն նախ՝ հաստատուած ճանապարհներով և մասնաւոր երկաթուղիներով, և յետոյ շոգենաւուց միջոցաւ, իրաց այս վիճակը փոխուեցաւ. վասնզի Սրեկիքը կարող եղաւ Արևմտեանին պաշարը հոգալու. հետևաբար սովու երկրները անհետ եղան, երկրագործութիւնը և արուեստները կարող եղան զիրար զարգանալու, հաւաստի ըլլալով թէ պիտի կրնան իրենց արդիւնքը վաճառել երկրագործիս որ և է մէկ կողմը՝ շնորհի տեղափոխուել միջոցներուն, որոնք ամեն օր կ'աճին, և անի արագընթաց կըլլան և կը յատարեկարգործուին:

Պէտք եղաւ և սկսեց և սակաւին քիչ մը ժամանակ՝ Արևելեան Եւրոպային և միջերկրական Ասիային արուեստից այն յառաջադիմութիւնը ստալ, որուն վերայ կը բարձրանային Եւրոպայի մէջ, Բայց ի ներկայութեան վեհապետի մը որ ամեն նոր բարեկարգութեանց ձեռք զարկելու յոժարամիտ է, «քաղաքակրթեալ ազգաց աստիճանին հասնելու համար. որոյ գործքը ամեն բաներու մէջ կը տեսնուի». շատ յառաջադիմութիւն կրնամք յուսալ մօտաւոր ապագայի մը մէջ:

Վասնի մը տարուան մէջ տեսնուք, որ օսմանեան կայսրութիւնը յաջողեցաւ վարչական մեծամեծ բարեկարգութիւններ հաստատելու. զորս ի գործ դրաւ օսմանեան բնաւորութեան սեփական հանդարտ սրամտութեամբ մը: Պետական խորհուրդ մի կազմուեցաւ. Թուրքաստանի կարծիքը մեծ կարևորութիւն մի ընկալու եւրոպական տէրութեանց խորհրդոյն մէջ. իւր եկամտները աճեցան և իւր հրապարակական համարատուութիւնը կարևոր բարելաութիւններ ստանալով, իւր վարկը հաստատուեցաւ և միանգամայն իւր պիճէին մուտքը աւելցաւ: Ամենայն ինչ յաջողութեամբ յառաջ կերթայ ընդ վերատեսչութեամբ օգոստոս. Սուլթանին: Սակայն զիտեւ արժան է, թէ մէկ կամ երկու օրուան մէջ կարելի չէ բարեկարգել ամբողջ ազգ մի. ժողովրդեան մը հետ հարկ չէ ամենին խափու վարուել. այլ

- Ձի՛ հարցանես, յինն ինչդին զպատճառս.
- Եւ ես ուսալ՝ այժմ ասացի յայտնարար.
- Վանդի զարդիւ չիք մեր իշխանք բաջարիք,
- Ձիք քաջազունք և զինակիր գու մարտիկ:
- Փառք ի մերմէն բարձաւ յերկրէն սիրելի,
- Եւ շուք ի զլիւսն սուաւ մերմէն պանծալի.
- Գահք զեղաչէն և հոյակապ ապարանք,
- Եւ բարգաւաճ կործանեցան բուրաստանք:
- Ձիք չիք մեր այժմ և զինակիր ոչ բնաւ,
- Ձի թագ ի զլիւսն Աբարատայ մեր անկաւ.
- Ո՛հ, յորժամ թագն անդուստ ի զլիւսն վայր անկաւ,
- Վայրն սաստկազինն ի յանկմանէն թնդեցաւ,
- Եւ խորագոյն և տրտմազին հըծըծեց:
- Լեռն Արարատ զոյգ ընդ լեռնին Մասեաց:
- Խոր արձագանգս դառն և տխուր կրկնեցին,
- Եւ թախծութիւն մեզ ազգայինս պատեցին:
- Ո՛հ, ից թէ այնք հեծութիւնք ազգային,
- Յատուր միում յուրախութիւնս շրջեցին:
- Իցէ՛ արդեօք մեր սիրելի Հայաստան
- Փառք և ի շուք վաղ փոխեցին նախնական.
- Ձի թէ յայնժամ նուազածուք կրկնին,
- Եւ զարութեանց և դրաջութեանց ճառնին,
- Թէ բանաստեղծք չափիւք վանկից հրաշալիս
- Գեղայօրէն զՎիւրցազանց պատմին:
- Այլ այժմ—աւա՛ղ ի քնար ի լուր տխրազին
- Ձանջութիւն և զեկուսն նուազեն.
- Եւ գերարտօսը ողբան ի սիրտ վշտաղին,
- Եւ զարտասուս յորդ հոսեալ ի յաշայ,
- Ընդ ջուրս խառնեն երկրական վտակայ:

առաջնորդելու է զայն հեղաշեւտէ ի նպատակն, ուր կուզեն հասնել զնա:

Երկաթուղայն նոր ձեռնարկութիւնները՝ որք ի գործ դրուելու վերայ են Թուրքաստանի երոպական ու ասիական կողմերը, Եւրոպի ջրանցքին մօտաւոր բացուելը, շոգենաւուց դիմելու հաստատութիւնը՝ որք Վ. Պօլիսէն (Պորթ Ասիոյ ամեն նաւահանգիստները հանդիպելով) պիտի երթան Իսթանբուլ և ի Եւրոպի վախարակելով Արևելքին ծայրը եղած այս երկու վաճառանոցները՝ կայսերութեան բոլոր բարձր դատաւայ բերքը, այս ամեն առաւելութիւնները կըսեմք պիտի փութացնեն Թուրքաստանի յառաջադիմութիւնը՝ որուն ձեռք զարկած է վեհապետ Սուլթանը: Չորս հինգ տարիէ ի վեր ձեռք բերուած արդիւնքը այնքան նշանաւոր են, որ կարելի է դուշակել և գիտնալ զորն՝ յորում 1834 ամին Գաղղիոյ ու Անգլիոյ վաղեմի դաւանակից զոյք պիտի բալէ արևմտեան Եւրոպիոյ ամենէն յառաջադիմ ազգաց հետ:

ԱԶԳԱՅԻՆ

Լնցեալ ամսոյ 25ին կիրակի օրը՝ ազգային Սահմանադրութեան իննեորդ տարեդարձը բաւական փառաւորութեամբ կատարուեք է ի Վ. Պօլիս: Մասնաւոր պատուական լրացիլը՝ իւր օրաթերթին մէջ որ ի 26 Մայիսի, հետեւեալ կերպիւ կը պատմէ յիշեալ ազգային հանդէսը՝ զոր արժան կը համարուիք Եւրոպայի միջոցաւ ևս հրատարակել ի տեղեկութիւն հնդկաստանի մեր ընթերցողաց:

Հիւնքեար Իսկէլէսիի դաշտավայրն երէկ ազգային Սահմանադրութեան իննեորդ տարեդարձին առաւել շքեղութիւն պիտի տար, եթէ անձրեւը օդին գեղեցկութիւնն աւերելով՝ փողոցներն ու դաշտը ճահճեանքու չգարձնէր: Մայրաքաղաքիս ամեն թաղերէն խուռն բազմութիւն զիմամ էր ի Պէյքօղբայց աւիաին շոգենաւէն չեղած, անձրեն առնելով դէմքերը տխրեցուց: Ինչպէս արդէն ճանուցուած էր, ամենա Տեղապահ օրբազար ժողովրդեան ջեմ թախանձանց չկրնալով զիմանալ Պէյքօղբայցած էր Ս. Պատարագ մատուցանելու: Ըողեւաւերուն հասած ժամանակ անձրեն արդէնք եղաւ որ կանոնաւոր թափօր մը կազմելով եկեղեցին և անկէ ալ դաշտավայրն երթային. սակայն որչափ որ կարելի էր հանդէսը դուարթացնելու ջանքեր եղան: Ինձարգոյ Փանոսեան էփենտին յատուկ շոգենաւ մը բռնած էր: Ըղայեան վարժարանի աշակերտուհեաց համար, որք շոգենաւին Պէյքօղբ հասած ժամանակ անՊէյքօղբ չկրնայն դուրս ելնել անձրեն պատճառաւ: Ընձրեւը քիչ մը դաւաբած միջոցին, օրիսրդները շոգենաւին մէջէն ազգային երգեր եր-

- Վ տակը լիւրեղ ի յարտասուս դաւանանան,
- Եւ զիւրեանց դրուն դժբաղբութիւնն մոռանան:
- Եւ թէ այլուր, յօտար աշխարհ և սրանդուստ:
- Յօտար վտակս հեղուն զարտօսը յորդարուղիս,
- Եւ դէմք տխուր զեղ հայրենին սիրելիս,
- Ձհառաւանս սրտէն հանեն տխրուղիս:
- Գլթ անդամ մի անդ տեսանել փափաքին
- Ձիւրիւի այլ հէք զերկիրն Հայրենին:
- Իւր հայկազունք թագ կապեցին և մեռան,
- Եւ մեզ թողին ըզլիշտատակս տի բախան:
- Այսպէս թէ և հեծեն նորս ամենունչ,
- Եւ արտասուս հոսն հեղեղ սրտատուց,
- Այսպէս թէ և երգ ինչ այժմիկ դառնազին,
- Ձհայաստանէն երգեն ի քնար տխրազին,
- Եւ զոգընջուն ձեռք իւրեանց զնուազ
- Ձնանէն շափեն վանդիւք ներդաշնակ:
- Այլ սակայն յոյս իւրեանց սրտից ի սեղան,
- Յանման յուսոյն վերջնային սրբարան:
- Եւ ի նմանէ հեծե՛մ խառն աղբրեն,
- Ձի դուք շարժեալ իւրով շնորհիւ Սատուածեան:
- Ձիւրիւի մեր Հայաստան ի նախին
- Շուք և ի փառս մեզ փոխեաց յանկալին:
- Եւ ուրանօր սեղան կանգեալ նուրայ,
- Ձանուն Լին օրհնել ամմահ շնորհայ:

Տաղաւորեաց, ևս խորին ակնածութեամբ
Նուիրե պատուելի եւ սիրելի ազգին խորոյ
ՄԿԻՏԻՉ Յ. Մ. ՉՅՐԱՅԵԱՆ
որ ի Սամարանկ:

պաներուն, անոնց ծանր ուշադրութիւնը հրաւիրե- լով այս փափուկ խնդրոյն վերայ: Քանզի օսմանն հպատակ մի՛ որ տէրութեան մէջ որ գանուի, նոյն իսկ չէլէնական փոքրիկ թաղաւորութեան մէջ ան- զամոր ըլլայ, նոյն տէրութեան օրինօք կը դատուի, ինչո՞ւ համար ուրեմն փոխադարձութիւն պիտի չըլ- լայ, և ի՞նչ պատճառաւ օտար տէրութեան հպատակ մի օսմանն երկիրը բնակելով՝ իւր դատը տեղա- կան ատենաց առջև պիտի չտեսնուի: միթէ ժամա- նակը չէ՞ հասած որ այս արտաքոյ կարգի արտօնու- թիւնները անհետ ըլլան:

Այս խնդրոյն վրայօք քաղաքիս Լեւոնտիւն շրջ- դիրք և Կ. Պօլսոյ Լա Ռոսի ու Լիվիւնի հիւրը- օրագիրները իրենց կարծիքը յայտնեցին: Այս վեր- ջի անդրազանք լրագիրը յայտնապէս կըսէ թէ առ- կաւին դաշնադրութեանը շնչուելուն ժամանակը չէ հասած, որուն պատասխան տալով Լեւոնտիւն Կ. Պօլսոյ թղթակցը՝ այսպէս կըսէ. «բարեբաղդաբար երկիրը չունիմք թէ մեր պաշտօնակցին անիրաւ աս- ութիւնը կրնայ ամենափոքր իսկ միաս մի հասցնել մեզ. վասնզի մեր օսմանն կառավարութեան քա- ընկամ տէրութիւնները բաւականապէս կը ճանաչեն զմեզ, և եղբուրթիւնները անսուտ վկայ են զանա- զան ազդաց առջև՝ որոց հետ յարաբերութիւններ ունիմք և որոց համակրութիւնները իրօք ձեռք բե- ըած եմք: Բաւական դաւանականներ առած եմք՝ ի մասին քաղաքակրթութեան. ուստի իրաւունք ու- նիմք այժմ պահանջելու, որ արեւմտեան տէրու- թիւններն ևս իրենց կողմանէ հրժարին այն արտօ- նութիւններէն, զորս իւրեցին ի մէջ յօգուտ մի և նոյն քաղաքակրթութեան, ըստ իւրեանց ենթադրու- թեան: Արդ՝ մեք ևս այժմ յանուն նոյն քաղաքա- կրթութեան կը խնդրեմք ազատ ըլլալ ի նուաստացու- ցիչ և անտեղի խնամակալութենէն զոր Լեւոնտիւն մեր վերայ դրած է: Պահանջութեանց շնչուելու պահանջելով՝ միանգամայն կը հաստատուեմք թէ ամե- նայն անկեղծութեամբ ընդունած եմք զքաղաքակր- թութիւնը և անոր օրինացը միշտ հնազանդ ըլլալու եռանդազից փափաք ունիմք»:

Այս փաստաբանութիւնը շատ օրինաւոր է. ինչ- պէս մեր ընթերցողք ևս կրնան վկայել: Բարձրա- ղոյն Գրան պահանջման արդարութիւնը՝ մեր լսա- ծին նայելով, դեսպաններէն շատերը ճանաչեր են, ուստի կը յուսացուի թէ շատ չանցած այս խնդիրը նկատողութեան պիտի առնուի և պիտի լուծուի:

ԿՈՍՏԱՆԳՆՈՒՊՈԼԻՍ . 5 ՅՈՒՎԻՍ

Պայտերական հրովարտակաւ հետեւեալ պաշտօնա- ընթացութիւնները տեղի ունեցան:

Պայտերաքաղաքի կառավարչութիւնը (մութասարըֆ- լըք) վսե. Գիւրգի Կաֆըղ փաշային յանձնուեցաւ, և մեծա. հաճի շիւսին էֆէնտին յիշեալ կառավար- ջին մուավին անուանեցաւ հանդերձ առաջին կարգի երկրորդ աստիճանի միւթէմայիզով:

Մեծաշուք Սասիթ էֆէնտին Իսկիւտարի կա- ռավարչութեան մուավին կարգեցաւ, և այս առթիւ առաջին կարգի երկրորդ աստիճան ընկալաւ:

Մեծա. վ. ասիլաքի-Պէյը Իէրայի կառավարչու- թեան մուավին անուանեցաւ, և այս առթիւ առաջին կարգի երկրորդ աստիճան շնորհուեցաւ անոր:

Մեծաշուք Մավրօեանի էֆէնտին Իսկիւտարի թէմէիզ ատենանին անգամ անուանեցաւ:

Սարաֆեան մեծա. Զարութիւն էֆէնտին, որ հասարակաց կրթութեան պաշտօնէին օգնական (մուավին) է, երրորդ կարգի պաշտօնատարութեան աստիճան շնորհուեցաւ:

— Կըլսեմք թէ Սէրաքէրի դուռը յատուկ յանձ- նածողով մի կազմուել է, որուն պաշտօնը պիտի ըլլայ կանոնադրութեան ծրագիր մի պատրաստել՝ օսմանն հպատակ քրիստոնեայ ազգերէն զինուոր առնելու նկատմամբ:

— Անցեալ ամսոյ 27ին ամենա. Տեղապետ սրբա- զանը՝ Արդարութեան բարձրազոյն ատենին նախա- ղահ վսեմա. Շէվետէմ փաշային այցելութիւն զնաց, իւր շնորհակալութիւնը յայտնելու համար վասն մար- դասիրական խնամոց՝ որով «Վ. վ. սեմութիւնը հոգ տարաւ կարգադրելու Գողանի և Օւլթուրի ազգա- յին գանազան խնդիրները:

— Հայտնի է թէ ասիէց ինք ամիս յառաջ, Շու- րայի Տէվէթին անդամներէն վսեմա. Ալի-Պէյը՝

և մեծա. Աղաբէկեան Մարկոս էֆէնտին, Բարձրա- ղոյն Գրան կողմանէ Բիրտիտանի քանի մը քա- ղաքները յուշարկեցան քննիչ պաշտօնի: Զիշեալ պաշտօնատարները իրենց քննութիւնը կատարելով վերադարձան ի մայրաքաղաք և պատիւ ունեցան բարձրա. Մեծ-Ապարդոսին ներկայանալու:

— Կ. Պօլսոյ Պարսից դեսպան վսեմա. Միրզա Մուհամէտ շիւսէին խանը, որուն խոհական կեն- ջազգիտութիւնը յայտնի է ամենուն, այս շարժու- ճասաւ ի մայրաքաղաք:

Ք Ա Ն Ա Ք Ա Ն Ե Ռ Ի Ք Ի

Զմիւռնիա, 7 Յունիս:

Մեր քողարին և դաւառին հանգարութիւնը և ա- պահովութիւնը կը շարունակուի. բայց գծադրարար կըլսեմք թէ Սիվրիհիտարի ծովեզրերը ցամաքը կըլող ա- լազակաց խումբը անցեալ շաբթու. Բէշի-Բունտը կոչուած տեղը տեսնուել են, որ Տէվէլիկէյին և Քայա- սին մէջ տեղը կըլնայ: Մեր վսե. մութասարըֆ փա- շային կողմանէ արդէն հարկաւոր եղած միջոյնները ի զորք դրուած են, չարագործները ձեռք ձգելու համար: — Ուսաց օգտաւարաւ կայսրը հանցաւ շքանշանաւ մի պատուել մեծարգոյ Տիլլէրեան Յօհաննէս աշան ի վարձատրութիւն իւր զործունեայ և հաւատարիմ ծառա- յութեանցը քաղաքիս Ռուսոյ հիւպատոսարանին, ու- թուն առաջին թարգմանն է:

— Եղիպատի Փոխարքային Ֆիրենցյա, Վիննա, Պելլին և Փարիզ հասնիլը արդէն զիտնմք: Այս մայ- րաքաղաքաց մէջ Նորին Բարձրութիւնը մեծ պատուով և փառաւոր մեծարանօք ընդունուել ու ամեն տեղ վե- հապետական արարանքը հրաւիրուել ու բնակել է: Ե- զիպոսի խնդիրը այժմ Անգլիա գացած պիտի ըլլայ: Կըսուի թէ Նորին Բարձրութեան Երրորդ բրած ճա- նապարհորդութիւնը առանց քաղաքական նպատակի չէ, և այս նպատակը՝ Եռեկի ջրանցքին չկողովութիւնը հաս- տատել և ընդունել տալ է մեծ տէրութիւններէն: Փո- խարքային այս առաջարկութիւնը՝ որ Անգլիոյ կառա- վարութիւնէն ներշնչուած է կըսեն, սիրով ընդունուել է: Երրորդ անգամ իրենց կըսեն, և միայն Պաղլիան քիչ մը գծկամակութիւն կըլնայն կըլեր:

— Աւստրոյ կայսրը սրբոյն Ստեփաննոսի կարգին մեծ ժապաւնը (բարօն) շնորհք է բարձրա. Փոխար- քային. նմանապէս Գրանշիտոս Յովսէփ կարգին մեծ ժապաւնը շնորհք է Եղիպատի կառավարութեան ար- տաքին զործոյ տեսուչ վսեմա. Նուսր փաշային:

— Փարիզն հասած հեռագիր մի կը ծանուցանէ թէ ծանր խռովութիւն մի պատահել է ի Հում:

Վ Ր Ի Պ Ա Կ

Ներկայ թերթի միւս երկուր Ս. Պատարագի մու- տուցման ժամանակ տեղի ունեցած դայթակղական դոր- ծը՝ Երզնկայի Ս. Երրորդութեան եկեղեցւոյ մէջ սյա- տահած է. զոր մեր սխալմամբ՝ Քէրայի նոյն անուամբ եկեղեցւոյ մէջ պատահած կարծեր եմք: Հիւսուարար Կ. Պօլսոյ աղբային անխնամութիւնը և ժողովուրդի մէջ մասին ամբարշտութիւնը՝ այս ցաւալի զէպրին մէջ չկրնար տեսնուիլ:

ԱՌՆԵՏՐԱԿԱՆ

Բամպակը դիւրալաճաւ է միշտ, այս շաբթու 1300 հակ ծախուեցաւ 536էն մինչև 600 դուրուշի կենդի- նարը ըստ անսակին: Աֆիոնին նոր հունձէն մինչև ցոյսօր 25 կողով հասաւ. բայց ամենին վաճառում մի չեղաւ: Եթէ Անիլիայէն և Չինաստանէն դնոյ առնելու պատուները ուշանան դալու, աֆիոնին գինը հարկաւորապէս ցած պիտի որոշուի: Հաղար կենդինարի չափ փալամուտ վաճառեցաւ, Երուք տաղըի ազրանք, 90 դուրուշի: Իմանապէս 420 հակ քեօքոյտ ծախուեցաւ 340—345ի կենդինարը: Ին- խարի բուրդը կուզուի Ըմբրկայի համար, և 600 կենդինար անուայ վաճառեցաւ 270—275 դուրուշի:

Ծ Ա Ն Ո Ւ Յ Ո Ւ Մ

Ռուսիոյ կայսերական հիւպատոսարան ի Զմիւռնիա ՊԵՇՏՕՒՆԵԿՆԵՆ ԸՕԳ

Տաճկաստանի մէջ ծնած Ռուս հպատակները՝ որոնք Այտընի նահանգը կը բնակին և օսմանն Այտընի գո- ղով կըլնուի կը շարունակուի, և որոնց ազգայնութեան տիրոջները չեն քննուած՝ այս նպատակին համար հաս- տատուած խառն մասնաժողովներէ 1864ին, այն միա-

բան որոշուին ետեւ որոնք տեղի ունեցաւ վերջինեալ թուականին օսմանն անկողնեան և Կ. Պօլսոյ Ռու- սոյ դեսպանատան մէջ, կը հրաւիրուին անձամբ ներկա, յանալ՝ կամ ինքնիր Ռուս հիւպատոսարանը զրկել տիա- զաները՝ որոնցմէ կրնան պահանջել Ռուսի ազգայնու- թիւնը: Այս համար երեք ամիս միջոյ կը ստուի իրենց՝ ներկայ ազգարարութեան թուականէն սկսելով: Այս երեք ամիսը անցնելէն ետքը իրաւունք չպիտի ունենան իրենց ամառը պահանջել:

Իզմիր, 1--13 Մայիս 1869:

Հիւպատոս, տերութեան խորհրդակա՛ն

ՄՈՍԹՐԱՍ

Հ Ի Ի Ա Ն Դ Ի Ն Բ Ա Ր Ե Կ Ա Մ Ը

Ք Ե Ղ Ա Ն Ե Տ Ե Հ Ո Ւ Ո Ւ Ի Ի

Մարդոյ շղջայն դրութեան (սիւնի) շատ յոգնած ըլլալը սակաւի արտ մըն է և ջիւղերուն ամենափոքրիկ շարժումը կամ զր- գոն թիւնը վշտալի է յոյժ. վասնզի սեր գանձուել է անոր դեմ զԵ՛ — Միակ դեղը այս է. քիչ լաւ դիմի, գործելու, և սպե- կեց ըմպելիք. և անիւ աշէկ կըլլայ որ բարեբաղին հեռանաւ ս- նանցմ, և ամենեւին չեմես. նմանապէս խոհեմ մի խմբ, և անոր տեղ թեթեւ թէյով (չօյ) գոհ եղէր: Կարելի եղածին չափ յա- կուր օր ծծէ, ամեն գիշեր իմ գեղաշատեղէս երեք կամ չորս հա- բըլի շատ միս կեր և համեմուքը (սուշ) հեռի կեցիք: Եթէ այս օգտակար կանոնները ճշգրտեմք ի գործ գնելու ըլլաւ, միտքը շուտով պիտի հանգստանայ, մարմինը աւաղը պիտի ըլլայ և պիտի մնանա թէ ջրաց շարժումն ունեցար:

ԱՆԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆԵՐ ԵՐԻՊԱՄԱՆԵՑ

Այս գործարանաց վերաբերեալ ամեն հիւանդութեանց մի ջ թէ կըլնուի շափէն աւելի ջրաց կըլլան կամ բաւական չեն ըլ- լար, թէ քոր կամ աւաղ երկկամանց կը հասնին կամ թէ ա- յոց մեզ ցաւեր կը գոյանան մեջքին համապատասխանած մասը: Այս ամեն հիւանդութեանց ժամանակը պէտք է Հուլիոսի գեղաշատե- րը ամենուրեք հրահանգաց համեմատ և անոր սպեղանիով շու- վել երկկամանց վարի կողմը անկողին մտնելու ժամանակը: Այս գործարան անմիջական օգնութիւն մի պիտի մատուցանէ, այնիւն ու- ընէ գեղերը զուր տեղը գործածուած պիտի ըլլան:

ՍՏԱՄԱՐՏԻ ԱՆՈՒՆԻԸ

Որ և է գեղ մի չկրնար ստամբի զորութիւնը նորոգել և աշէկնել զայն շուտով՝ ինչպէս այս գեղաշատեղը որոնք չկրնար խառնութեան կամ վատթար կերակուրէ պատճառաւ բոլոր թերթ- կութիւնը ու կրնան և կը հասնին ի Լեւոն (բարձր էջեր), ու- թուն գործողութիւնը կը կարգադրեն. չկըլուր ստամիկ ձգտան (բարձր) գեղաբերու մեջ սքանչելի ներգործութիւն մի ունի և լեւորի ու ստամբի ամեն անկարգութիւնները միշտ կը բժշկէ:

ԲՈՐՈՒՐՈՒՄԻ ԹՈՒՐԿՆԵՐԻ ԶԵՂԵՐԻ ՀԱՅՐԱՌՈՒՅԻՆ

Հնաւուրեան վերաբերեալ գործարանաց հիւանդութիւնը ամեն արտեւ աւելի յաճախ կը պատահի և երբեմն աւելի վտան- գաւոր է: Ասոնց գործողութեանց անկարգ ընթացքին ասպին նը- շանելու կրնան միշտ կարգաւորել Հուլիոսի հաշակաւոր գեղա- Տասից միջոցաւ: Ասոնք շուտով կը գարաններ արեւան որ և է առ- ժամանակեայ անշարժութիւնը, կը թեթեւնան իցոյցած շնչեղանկե- րը, կը բարեխառնեն շնչաւորութեան աստիկ արգոյթիւնը և կա- րողութիւն կուտան շնչաղբիւն ու թորեւուն գերութեամբ ու կա- նոնաւորապէս գործելու: Այս գեղաշատեղը՝ իրենց մաքրողական գործիւնները կը սրեն արեւը ամեն արտեղութիւններէ, և այն եղանակաւ կը զօրացնեն զգրութիւնը՝ ընդդէմ ծիւրու- կան արտի, շնչաղբիւնութեան, և ուրիշ թորային տկարութեանց:

ՏԻՐԱՅՏԵԼ ՄԵՐԿԱՆՏԻՆ ԲԱՎԱՅՈՒԹԻՒՆԻ

Տիրութեան, թուրքութեան և ջրացաւորութեան գեղաբերու մէջ, որոնք որ և է բնական կամ գերբնական շափաղանցութեան յան- աշ կեան են, այս գեղաշատեղ սպաղիչ և նորոգիչ ներգործու- թիւնը մեծապէս օգտակար է. քանզի մարտողութիւնը կը վերահաս- տատէ, մարմնոյն ամեն հիւլեոց թափուել կը կանխուորէ, ջրային- գրութիւնը կը զօրացնէ, հիւանդին միտքը կը յարգաւէ և զեղա- պէս աւաղըութիւնը ձեռք կը բերէ:

Հուլիոսի գեղաշատեղը ամենին օգտակար գեղերն են հե- տեւեալ հիւանդութեանց համար:

- Հնչարդեղութիւն, Յօղաքաւորութիւն, Թորքաւորութիւն,
- Մանիպիտի արտ, Տեւաւորութիւն, Յուր որովայնի,
- Խիթ (սուշ), Զրգողութիւն, Մեղաղբիւնութիւն,
- Հարբողի, Անուարողութիւն, Բարբորութիւն,
- Թիւրական արտ, Գալուկի, Ախար ընկերաց,
- Թանջ (սիւնիք), Բարեխառն արտ, Անկանոնութիւնը կա-
- խոյն պարանոցի, Կար կամ իւրձ միջա- նանց,
- Վերտուութիւն, նոցի, Մորթային հիւանդու-
- Լեղի հիւանդութիւնը Գլխացաւորութիւն, թիւնք,
- Փոքրացաւ, Արտողութեան արտ, Խցողութիւնք:

Այս գեղաշատեղը, որ կը շնորհի Հուլիոսի բժշկին անձնա- կան վերաբերեալութեամբ, կը վաճառուի իւր գործարանը ի Լեւ- տան, Սիվրեան կողմէ թաղը Թիւ 244, ի գին 1 և 1/2 շէրի- կի, 2 3/4 և 3 1/2 շէրի ստիւքը, ըստ մեծութեան տիպոց:

Իմրադիր—տէր լրագրոյս,

Գ. Լա Պ. Պալապարեան: